

Sognebladet

Vor Frue kirke i Slagelse

December 2016 * Nr. 13

Den skønne Adventstid nærmer sig sin afslutning og Julen banker snart på vor dør. I Kirkens Adventstidens liturgi bestemte den gamle Esajas igen på forhånd, hvordan Døberen fra Ein Kerem flere århundreder senere skulle varme op til de døbttes modtagelse af den ventede Messias. Og selve Messias vil igen samle sig forundring ved, at Han i stedet for at ankomme til verden som en kampklar hæranfører, kommer til at melde sig ind i vore hjerters boliger som et Lille Barn. Belært af den gamle Esajas og lydige mod sin åndelige vejleder fra fortiden fyldte Johannes Døber Jordans egn med sin stemme, der råbte: **"Ban Herrens vej, gør Hans stier jævne!"** /Mark 1,3/. Med andre ord: **"Omvend jer!"**

Johannes vidste, hvad stiernes ujævnligheder var. Disse gælder også mennesker af i dag. Den gang var Johannes sikker på, at det at bane Herrens veje, var en opgave, hvis opfyldelse var ganske mulig. Den samme overbevisning burde være til stede også den dag i dag. Og dette udtrykker det glædelige ved vor personlige indsats på det område!

Som stiernes ujævnligheder ses ikke overraskende menneskers synder. Beredvilligheden til at kunne modtage Kristus kræver så meget og så lidt samtidig. Så meget – fordi vi kaldes til at indrømme vor ufuldkommenhed (altså: vor egen endda – ikke andres!). Så lidt – fordi Gud selv sørger for det meste af arbejdet.

I gamle dages Advent fyldtes køerne ved skriftestolene ganske grundigt. De bodfærdige katolikker var ivrige efter at kunne høre: **"Og jeg løser dig fra dine synder: i Faderens og Sønnens og Helligåndens Navn"**. I dag har vi en helt anderledes tilgang til skriftemålet.

Ikke længere ønskeligt eller nødvendigt i mange katolikkers øjne.

Hvorfor?

- Kirkens kritikere hævder, at Kirken anvender skriftemålet som en form for magt over de enkelte mennesker. Denne løgn blev desværre også købt af mange katolikker. Men hvordan forklare dette faktum, at de såkaldte "mest magtfulde mennesker" i Kirken (paver, biskopper) selv plejer at være flittige brugere af bodens sakramente? Hvordan forklare den tendens, at de præster, som allerflittigst anbefaler skriftemålet, selv skriver deres egne synder? - Oftere end deres fleste skriftebørn.

Den egentlige og eneste magt, som skriftemålet kaster os under, er Guds barmhjertigheds magt. Samtidig sætter det os fri fra den ondes magt.

- En decideret mindre bevidsthed om synd. Den følger med, at man ikke længere tænker i den slags baner. I værste tilfælde kan en sådan tilstand føre til, at man ud fra sin egen bedømmelse af sig selv ikke længere har brug for en frelser – da man jo ikke tror, at man har nogen synder.
- Endvidere oplever man en slags aversion mod skriftemålet, fordi det af mange defineres, som Kirkens straf over "den arme synder". Bedre er det ikke, at også nogle katolske præster tror det samme. Derfor tror de, at de formidler Guds barmhjertighed frem for Kirkens straf ved at undlade at tilbyde bodens sakramente. Ved at underminere det. Og denne fejl gentages gerne af mange katolikker: "i Guds barmhjertigheds navn behøver jeg ikke at gå til skrifte".
- Ofte hører man den holdning, at "Udestående mellem mig og Gud ordner jeg direkte med Gud. Uden et andet menneskes involvering." Denne holdning kan i den sidste ende føre til en fornægtelse af nødvendigheden af, at Guds Søns menneskevordelse, og at Han i sin guddommelige kraft frelste os som Menneske.

Et unødvendigt sakramente?

Når jeg selv knæler over for en anden præst og bekender mine synder, føler jeg ikke, at jeg først og fremmest straffes derigennem. Jo, en smule af den fornemmelse dukker ganske sjældent op hos mig: Trods alt gælder det at indrømme mine "utroskaber" mod Gud over for Gud ved et menneskes involvering (**mennesket præstens involvering understreger dog, at vi frelses ved, at Guds Søn blev Menneske og som sådan gav sit liv for os**). Først og fremmest erfarer jeg dog **Guds barmhjertighed** ved, at Han løbende sætter mig fri fra mine aktuelle synder, at Han løbende ved at udlette mine synder, fylder mit indre med sit nærvær, at Han løbende ved at sætte mig fri fortæller mig, hvor højt Han elsker mig.

Skriftemålet er altså ikke Kirkens straf. Det er Guds barmhjertigheds redskab.

Takket være den form for barmhjertigheden behøver vi ikke at bære hele vor syndige last igennem hele livet. Vi behøver ikke at vente på befrielsen til først på den yderste dag. Dens effekt er den virkelighed, der bedst symboliseres af gennemgangen igennem Det Røde Hav: Gud frelser ved skriftemålet det, der er Hans i os, og får til at drukne alt det, som i os har været som et fremmed element i forhold til Gud. Den løbende frelse via bodens sakramente både udspringer fra dåbens nåde og bekræfter den på en konkret vis.

Alle ønskes en frugtbar afslutning af Adventstiden samt en glædelig, åndeligt berigende fejring af Jesu fødselsfest, fyldt med erfaring af Guds barmhjertighed. Også igennem skriftemålet.

p. Michal Bienkowski

Kære menighed

Hermed en kort orientering om nogle af de væsentligste forhold siden sidste bladudgivelse.

Istandsættelser

Som de fleste nok har bemærket, har vi siden det sidste blad, fået renoveret våbenhuset ved en velvillig frivillig arbejdsindsats af nogle af de samme, som også stod for renoveringen inde i selve kirken tidligere på året. På samme måde har vi fået oprettet flisebelægningen samt malet den høje (nyfilsede) mur i gårdhaven.

Vi har stadigvæk maling og materialer i overskud, og har derfor besluttet at gå i gang med en tiltrængt renovering af Sankt Monforts Kapel først i det nye år.

Pavemessen i Malmø

Et af højdepunkterne i efteråret har været vores meget vellykkede valfart til pavemessen på Swedbank Stadion i Malmø mandag d. 1. november. Sammen med Ringsted, Kalundborg og Holbæk var vi 72 deltagere. Nok til at fylde en stor bus. At deltage i messen var en stor og uforglemmelig oplevelse for alle der var med. Det var alle strabadserne værd, med start hjemmefra nærmest midt om natten, og en timelang kø for at komme ind på stadion.

Indkøb af salmebøger

Som et ekstra plus gav turen et pænt lille overskud, idet tilslutningen blev større end oprindeligt skønnet. Dette overskud er så medgået, sammen med indsamlede midler, til indkøb af 50 hårdt tiltrængte ekstra salmebøger til kirken. Vi skulle således nu være dækket ind med hensyn til salmebøger. De har været temmelig dyre (DKK 10.000,-) og skulle derfor gerne holde i lang tid. Alle bedes derfor hjælpe med at passe godt på dem.

Udskiftning af klokkemoter

Én af vores kirkeklokkemotorer er brændt sammen og skal udskiftes. Det vil påføre os en uforudset ekstra udgift på DKK 16.000,-

Vores økonomi ser ud til at være anstrengt. Halvårsregnskabet viser et underskud og kirkeskatteindbetalingerne har ikke været helt som forventet. Så klokkeudskifningen må vente til næste regnskabsår.

Kirkeskat

Det mest presserende problem er i midlertidig den vigende kirkeskatteindtægt. Menighedsrådet har derfor besluttet, at indlede en fornyet indsats for at få øget indtægten og hverve nye kirkeskattebidragsydere. Målet er, at så mange som muligt bidrager med de anbefalede minimum 1% af den skattepligtige indtægt. Samtidig skal det sikres, at nye kirkegængere bliver gjort bekendt med kirkeskatteordningen og den gældende skattefradragsordning. Alle der allerede er med i kirkeskatteordningen (og det er heldigvis stadigvæk en del) bedes om, at hjælpe til med udbredelse af kendskabet til ordningen. Til gavn for os alle.

Påskønnelse af det frivillige arbejde

Pastoralrådet har henstillet, at menighedsrådene ikke forsømmer, at påskønne det frivillige arbejde der bliver udført. Det har vi i menighedsrådet i Slagelse nok ikke været så gode til på det sidste. Men det skal ikke være nogen hemmelig, at rigtig mange i menigheden har bidraget med frivilligt arbejde i årets løb, det være sig med vedligeholdelse, havearbejde, rengøring, blomsterudsmykning, orgelspil og korsang, med katekese og undervisning af vores børn, lektortjeneste, bladredaktion, hjemmeside, ældreklub, kirkekaffetjeneste, bogføring og kassererarbejde, ministranttjeneste, mm.

Det kan ikke siges ofte nok. Uden dette frivillige arbejde ville vi ikke kunne få det til at løbe rundt og fungere på en meningsfuld måde. En stor tak til alle der har bidraget og også tak til alle der i årets løb, i øvrigt, har deltaget i messerne og vores andre aktiviteter.

Menighedsrådet ønsker alle en glædelig jul og godt nytår.

Caritas Danmark er som bekendt en katolsk humanitær hjælpeorganisation. Organisationen arbejder med bistandshjælp i fattige tredjeverdenslande, og yder hjælp til flygtning og til internt fordrevne i områder med krig og konflikt.

Men Caritas arbejder også med forskellige hjælpeforanstaltninger til asylansøgere, flygtninge og migranter her i landet. Dette arbejde er helt afhængig af frivillige, der gerne vil gøre en indsats.

Inspireret af pave Frans' generelle opfordring til katolikker overalt, om at udvise barmhjertighed og yde hjælp, hvor man end måtte træffe på flygtninge med behov for støtte, og mere specifikt af biskoppens seneste opfordring til sognene om at undersøge og overveje, hvilke behov der er for hjælp til asylansøgere og flygtninge lokalt, og hvilke muligheder der er for lokalt, at yde en sådan hjælp, afholdt Caritas et inspirationsmøde i Sankt Ansgar i Bredgade i København i sidste måned. Vi var 2 fra vores menighed der deltog i mødet.

Menighedsrådet har efterfølgende besluttet at tage opfordringen op. Det vi først og fremmest mangler, er at få fundet én der vil påtage sig at være kontaktperson til Caritas (en sådan kontaktperson har vi i øvrigt manglet i lang tid). Dernæst skal vi have nedsat en lille koordinationsgruppe, som kan tale med kommune, Dansk Røde Kors og andre organisationer der arbejder med asylansøgere og med integration af flygtninge, for at undersøge behovene for assistance, og hvilke muligheder vi som menighed har for at hjælpe.

Det der typisk kan komme på tale, kan f.eks. være venskabsfamilier, lektiehjælp, sprog- og tolkeassistance, og lignende praktisk hjælp.

Alle der har mulighed for det, og som har lyst til at yde en indsats (enten som kontaktperson til Caritas, koordinationsgruppemedlem eller direkte med nogle af de praktiske hjælpeopgaver) opfordres til at henvende sig til præsten eller til én af os i menighedsrådet.

I Kalundborg er man allerede i gang. Det ville være dejligt, hvis vi kunne gøre noget tilsvarende her i Slagelse.

Menighedsrådet.

Sankt Nicolaus

Sankt Nicolaus blev født i slutningen af det tredje århundrede i det nuværende Tyrkiet, hvor han blev biskop i byen Myra (som for øvrigt ligger tæt ved den af mange danskere meget besøgte badeby Antalya).

Man ved uhyre lidt konkret om hans liv, men har til gengæld et enormt antal legender, der alle omtaler hans store næstekærlighed og hans godgørenhed.

En af legenderne fortæller, at en mand på grund af finansielle forhold manglede penge til at give sine døtre medgift til ægteskab, og han havde da den tanke, at han ville give dem til prostitution for at de kunne overleve. Biskoppen opfordrede ham, da han hørte om det, til at bede Gud om hjælp, og samtidig kastede han i mørket om natten en pose penge ind i pigernes værelse, og det gjorde han i alt 3 gange, så pigerne kunne blive gift og forsørget pænt og ordentligt. Han afbildes derfor ofte med 3 æbler, der hentyder til de 3 piger.

Andre legender fortæller, at han reddede søfolk, der var ved at drukne, fordi deres skib på grund af uvejrlighed var på vej til at kæntrue, og at han bevirkede, at et skib, lastet med korn, blev dirigeret til Myra, hvor der på den tid var en stor hungersnød. Han er helgen bl.a. for søfolk, og der blev efterhånden oprettet Nicolaus` helligdomme i havnesteder lige fra Cypern helt op til Island.

Hvordan kan det så gå til, at den omsorgsfulde Sankt Nicolaus, der viste sin hengivenhed for Gud gennem sin kærlighed og omsorg for næsten har udviklet sig til den lattermilde, rødmossede Santa Claus, der uddeler slik til børnene??

Det skete bl.a. derved, at den hollandske Sankt Nicolaus – på hollandsk udtalt: Sinteklass, blev medtaget til USA omkring 1620'erne, da et stort antal hollændere emigrerede dertil, og navnet udviklede sig efterhånden til Santa Claus, der spredtes til hele verden. Medvirkende var naturligvis også den forbrugermæssige mentalitet, der desværre er fremherskende overalt.

Vi må imidlertid være åbne for, at helgenen, biskop Sankt Nicolaus fortsat kan være os et forbillede med sin kærlighed til Gud og næsten, og at vi kan lære af ham, hvordan vi kan vise Gud vor kærlighed gennem næstekærligheden.

Kontaktinformationer

Sognepræst

P. Michal Bienkowski
Frederiksgade 7
4200 Slagelse
Tlf.: 58 52 06 45
Mobilnr.: 20 72 89 51
Email: mb@katolsk-vestsj.dk

Menighedsrådsformand

Allan Hansen
Tlf.: 58 19 23 77
Email: guia-allan@stofanet.dk

Næstformand og repræsentant i Katolsk Medie Forum

Helena Baszkiewicz
Tlf.: 40 71 91 93

Kasserer

Kathrine Larsen
Email: larsen-family@live.dk

Kateket, undervisning af børn og unge

George Bachous
bachous@privat.dk

Organist og korleder

Merete Kjærbo
Tlf.: 23 38 72 48
Email: bmkjaersbo@gmail.com

Webmaster og redaktør

Margrethe Juulsgaard
Email: master@katolsk-vestsj.dk

Sognets hjemmeside: www.katolsk-vestsj.dk

Du kan også finde os på facebook – søg på 'Katolsk Vestsjælland'

Ønsker du at skrive et bidrag til sognebladet, er du velkommen til at sende det til redaktøren.